מאת הגאון מויר היב ברוך הידטומלד שליט"א, מאיר היב ברוך הידטומלד שליט"א. דאט כולל עטורת חיים ברוך, קליבלבר הייטס A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (31) Ona'ah. Since we have been discussing the monetary laws of cars and transportation, and this week's *Parshas Behar* contains the issue of *Ona'ah*, which refers to overcharging a customer by sales and rentals, it behooves us to examine a relevant case (which requires a *Beis Din* to issue a *psak*) in order to understand the main points and know how to avoid issurim. his stay, he chose to go the *Kosel* and from there, take a cab to the airport. He flagged down a Jewish cab and asked how much it would be to the airport. The cab driver hearing the French accent, and seeing his wealthy garments, etc., saw a chance to take advantage of the man and told him, "700 NIS." The Frenchman quickly paid by credit card. After they reached their destination, the tourist called a friend and told him how much he paid. His friend was surprised and told him that the trip should got ripped off and used his phone to cancel the payment. Soon the laws of Ona'ah. We will continue IY"H next week.

after, the cabbie called him upset that he canceled the payment. "But you agreed to my price," he argued. What would a Beis Din need to take into account in order to rule in this matter?

Halachic Considerations. The *issur* of *Ona'ah*, to overcharge [more than the range of normal pricing], applies to all items. Even things [ground, servants and documents] that are excluded from "after-deal" implications, which are voiding the sale by **Case.** A French tourist came to Israel for a visit. At the end of charging more than a sixth and returning the difference by overcharging a sixth, still have an *issur*. The driver committed a Torah-based issur, and should be rebuked not to do so again. The question is whether to pay the extra 400 NIS, or get back the 400 NIS if he already paid in cash, according to the laws of Ona'ah in C.M. (227). The driver's comment that his passenger agreed to the price is invalid as it is obvious a foreign tourist doesn't know the value of the journey and thought it was a fair price. The issue is if in this case the deal can be voided and a 300 NIS payment is enough, not cost more than 300 NIS max. The tourist was angry that he or if here there might be some technical details and exceptions to

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – שבועות כב:

אבר דבא שבונה שלא אבל עפר. פבור" - Rava savs: if one swears "I will not eat" & then he eats עפר. אבר דבא שבונה שלא אבל עפר. פבור" sava save if one swears אבר עפר פבור אבל עפר. לאו בר אכילה it is not considered as if he has eaten. The ז' (& others) have the גירסא that רבא avs a case where one swore "I will eat" & then ate אני he has fulfilled his שבועה of eating. The רבי שאינו asks: later on our *daf* the *Mishnah* savs if one swears he will not eat & then eats a רבי שאינו exist he is אַפטור he is אַראָר אָראָר א he is אַראָר א אַראָ א איז א א איז א א a אבר שאינו ראוי, it is considered as if he ate & he has completed his אבועה ? The יצועה? The אבר שאינו ראוי זי answers: When one swears "I will not eat, we can assume he was not referring to not eating עפר as that is not אויא. So, if he does eat עפר he is not in violation of his שבועה. However, when one swears " will eat", we assume that his intentions where that whatever he does end up eating should fulfill his avery obligations. So we consider it as eating

The אכילה היה *ו*רמבים baskens: If one swears I will eat & eats אכילה is considered an אכילה שבועה פיה. היה *ו*רמבים If one swears, will eat & eats עבועה פיה. היה ו I will not eat & eats אכילה. The אכילה brings the above אין s not an אכילה. The שבועה brings the above ישבועה brings the above יו that made a distinction between רמב"ם differently: When one eats & אוכל אוכל אוכל differently: When one eats לחם משנה. The רמב"ם the כמב"ם differently: When one eats something, even if it's a דבר שאינו בר אכילה. the fact that he's eating it is "אחשביה", i.e. he is being מרושב it as food. However, when one swears not to eat & then eats, we don't sav ארושביה, because that would make him be עובר his אבועה אפר have a ארושביה that one would not be עובר his אחאינדי א מחזקינו" & Wen one swears I will eat & eats אחשביה, we say אחשביה because one wants to be ארושביה his ארושביה But when one swears I will not eat & eats עפר we don't want to sav ארושביה & he's being ארוע his ארוע his ארושביע. as that would make him a ארילה there is no reason to assume that. So we sav it's not an אנילה it's not an אכילה it's not an אנילה.

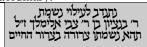
The דברי פי חכם חו: This explains something he always wondered about דברי פי חכם חו: This explains something he always wondered about Why by all איסוריו שבתורה do we say if one eats them שלא כדרד אכילתו he is eouse the מיסוריו שבתורה & this is not considered a אכילה. Why don't we say since he is eating it this way, he is being מחשיב it & it's "אחשביה" & it should be considered a אכילה. The אנדולי ישראל of the סברא savs that in his youth. he said over the סברא, he adds. גדולי ישראל of the מנח"ח א גדולי אישראל they praised it. Now, based on this סברא, he adds. normally if one eats אים א מאכלות אסורות שלא כדרך. Nhe halacha is one is מאכלות אסורות שלא כדרך. the halacha is one is חייב even for אכילה שלא כדרד. So, if one ate דבר אסור שלא כדרד אסור אי"כ no reating on אי"כ אייכ אייכי אייכי אייכי אייכי איי he would be איסור on eating the איסור because we wouldn't sav ארשביה. as that would make him a איסור, here since he is eating on יי"כ he is of the אבילה of the אבילה also! אבילה making him עובר on the אבילה of the אבילה also! already a רשע, so we would say אחשביה, thus אחפר אונג ארפע א ארפער

Reisher Rav, R' Aharon Levine zt"l (Hadrash V'Haiyun) would say:

- זשבתה הארא שבת לה"" - Hashem gave the Jews Shabbos as a time for spiritual rejuvenation. For one who spends the weekdays immersed in work, Shabbos is a day of Shabbos L'Hashem - devoted to prayer, Torah study, and becoming closer to Hashem, not merely a time of leisure or rest from the hard work of the week. The Torah teaches us that the year of shemitah should be like Shabbos - a year devoted to study and prayer, enabling one to come closer to Hashem.

A Wise Man would say: "Push your boundaries beyond the ordinary; be that 'extra' in 'extraordinary.""

Printed By: Quality Printing **BE HAPPY With the Special Relationship Graphic Copy & Printing** That תפילה Brings ... Be M'Kabel to Protect It! (845)352-8533 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

б

אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר ממת עלכם ואולד אתכם קוממיות ... (כו-יב.יג) - דרכי תוכחה רש״י התורה מורה לנו בהליכותיה האיר עלינו להתנהג כשברצונינו להוכיח את הזולת. באלו המקראות מקדימה התורה ומודיעה את קירבתם של ישראל אל וראם ועד כמה אהובים הם לפניו. כי על אף שרם הוא על כל רמים הוא בא להשרות. שכינתו ביניהם. ובעבר כשהתענו תחת יד מצרים שירד עבורם את הטבע. והשפיל לפניהם את משפיליהם במכות נאמנות. ובקומה זקופה ובכבוד גדול הוציאם משם מעבדות לחירות. רק לאחר שהקרים הקב״ה להודיע חיבתו לישראל, אז ראה לנכוז גם להודיעם את העונשים הכבדים שיבואו חלילה עליהם אם יחטאו. כי אז אחר שגילה זיבתו להם. הבינו שגם את הרעה אשר מביא עליהם הוא מרוב המלתו עליהם כדי ליישר ורחותיהם. ולהעביר את הטאם ע״י העונשים בעולם הזה. כמו״כ מוטל על האדם המבק הוכיח את חבירו להראות לו מקודם חיבה. כדי שיכיר המקבל שאין המוכיח חפץ

משמש בגנותו ובחסרונו. ורק אז אכז יוכיחו. ואז יביז שאת טובתו הוא דורש. דברינו אלו מכוונים לדברי האלשיר הק׳ שפירש צ״ז הדרר את מאמר הכתוב (משלי : ה) אל תוכה לא פו ישנאר הוכה לחכם ויאהבר', שהכתוב מדבר אל המוכיח ואומר לו: בבואר להוכיח את זולתך 'אל תוכח לץ' - לא תתן לפניו את ההרגשה שהנר מגדירו כ׳לז׳ ועל כן הגר מוכיחו. ׳פן ישנאר׳ – שמא כתוצאה מכך תעורר עליר שנאה. וכתוצאה מכר לא יקבל את התוכחה. אלא ׳הוכח לחכם ויאהבר׳ - תו לו את ההרגשה שהנר מוכיה לחכם, ואז יוסיף לך אהבה ויהיו אזניו כרויות לשמוע ממך דברי מוסר ותוכחה. גם עצם התוכחה מן הראוי שתהיה בלשון רכה ככל שאפשר. ואיז להוכיח מהתוכחה זבפרשתן שכולה דברים קשין כגידין, כי שונה היא התוכחה האמורה כאן שהיא בחינת

> עדותיך אתכונן לימודים מאת היב איז אנדום אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג) – בענין עמילות בתורה

רש״י: ״אם בחקתי תלכו, יכול זה קיום המצות, כשהוא אומר ואת מצותי נשמרו. הרי קיום המצות אמור. הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו. שתהיו עמלים בתורה". עכ"ל, ויש לבאר דברי רש"י. דמה"ת שכוונת הכתוב "אם בחוקתי תלכו".

הוא דוקא ע״י עמילות בתורה, אפשר שהוא ע״י לימוד התורה בלי שום יגיע. ויש לבאר דברי רש"י עפ"י הגאוז ר' חיים שמואלביץ זצ"ל. שידוע מה שאמרו וז"ל: "מה שראה שפחה על הים לא ראה יחזקאל בן בוזי". שכל אחד ואחד מכלל שראל היה להם גילוי שכינה באופז נפלא. יותר מז הנביאים. והקשה הגאוז ר' חיים. שאם כז מדוע לא מצינו שכל יוצא מצרים היו בדרגת נעלות כמו הנביאים. ומדוע נשארה השפחה בדרגת שפחה. ולא נותר מכל ההשגה הנפלא הזו מאומה? ותירזי. שהנביאים מעלתם נקנתה להם בגודל עבודתם. ע"י יגיעה ועמילות. וא"כ הר עבודה שינה מהותם. ורק משום הכי נשארה להם גודל מדריגתם.

ולפי זה מובז היטב דברי רש״י. שמובאר מדברי ר׳ חיים. שמי שיש לו איזה השגה היא. אם בא לו בלי שום יגיעה ועמילות לא יתקיים אצלו. וכמו שהשפחה נשארה

׳התראה׳ קודם החטא, ואז אכן סגי כשמקדימים לה רק מעט דברי חיבה. כי אז יתקבלו דברי התוכחה גם אם הם בעצמם יהיו קשים. אבל איז זה לימוד לתוכחה הנאמרת אחר שכבר נכשל האדם בחטא. שאז מז הראוי לנסות בתחילה בדרכי נועם. כי אלו שכבר נפלו בפח יוקשים על פי רוב שבורים ורצוצים הם על גורלם המר. ואם יוכיחו אותם בדברים קשים. יהיה זה כמי שנותן מלח על הפצעים. ויהיה זה סיבה להגדיל מאוד חרונם. על אף שהם עצמם לא ידעו שחרונם נובע מזה שבמסתרים תבכה נפשם על מצבם הביש. ולא די שלא היה ביכולתם להחזיק מעמד מול יצרם עוד בא זה ומתנפל עליהם...

הא למה זה דומה? לנער שובב שנהג לטפס על גגות הבתים כדי להראות חילו לידידיו בני גילו, וכשנודע הדבר לאביו גער בו והתרה בו שהוא מסכז את עצמו. והבטיח הנער לאביו ששוב לא ישנה באיוולתו. אולם כששהה שוב בקרבת ידידיו שידלוהו המה שיתכבד שוב בגבורותיו ויראה להם שוב אות ומופת. ולא עמד הנער בפני הפצרותיהם. והמרה את רצוז אביו ושוב טיפס על אחת הגגות הרמות שבעיר. אר הפעם לא האירה לו ההצלחה פנים. ותור כדי זחילתו נפל ארצה ונשברה רגלו. משנתבשר האב שבנו המרה את רצונו וכעת מוטל ארצה ברחובה של עיר. יצא ללכת לעבר אותו מקום רק כדי להוכיח שוב את בנו ולגעור בו על אשר לא עמר בהבטחתו. וכר כשהוא מתבוסס בדמו וזועק מרה על כאביו. עמד אביו והניח מלח על פצעיו בגערותיו על אשר לא עמד בדבריו... כאותו אב דומה זה המוכיח את האדם המתבוסס בדם נפשו. ונפשו עליו תאבל על אשר לא עמד בפני פיתויי היצר.

במצבים כעיז אלו מוטל על המוכיח להקדים לתוכחתו דברי עידוד באמירה רכה. ובכך להטיל כביכול שלום בין הבורא יתברך עם החוטא, לפייסו ולחזקו ולפתותו להמנות שוב עם עורכי המלחמה ביצרם ואל יתפעל מנפילותיו. רק באופו כעיו זה יתנחם החוטא צל הראשונות ותוכחת המוכיח יצשה צליו רושם.

שפחה. משום שלא היה לה שום עמילות ועבודה להשיג אותו מדריגה של גילוי שכינה. כמו כז בתורה הקדושה. מי שאינו עובד כלל להשיג איזה מדריגה בתורה. לא יתקיים אצלו כלום. ופשוט שאיז זה רוצונו של הקב״ה.

ועל זה אמרו חז״ל במתני׳ (אבות פ״ו מ״ד): ״כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל ואם אתה עושה כז אשריר וטוב לר אשריר בעולם הזה וטוב לר לעולם הבא". ע"כ. הרי שעיקר צורה של תורה, הוא אר ורק ביגיעה ועמילות, ומי שכל תורתו הוא רק עם יש לו כל תענוגי עולם הזה. איז זה "דרכה של תורה". ורק עם "דרכה של תורה" שייר להיות בחוקתי תלכו.

וצל דרר זה ביאור ר' חיים דברי הגמ' במגילה (ו. ב): "ואמר רבי יצחק. אם יאמר לך אדם: יגעתי ולא מצאתי – אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי – אל תאמן, יגעתי ומצאתי – תאמו. הני מילי – בדברי תורה. אבל במשא ומתו – סייעתא הוא מז שמיא". ע"ר, וביאור דברי הגמ'. דמה שהאדם משיג ע"י עבודה ויגיעה. ״שלו״ הוא – יגעתי ומצאתי תאמיז. אבל אם לא על ידי יגיעה בא לו. עליו אמרו חז״ל: ״לא יגעתי ומצאתי אל תאמיז״, היינו אף אם נדמה לכאורה שיש לו הרבה - לא יגעתי ואעפ״כ ״מצאתי״ - ״אל תאמיז״ - איז לזה ערר ואיז בידו כלום. דברים נוראים! שאם אחד אינו מגיע. כל מה שיש לו לא נחשב שיש בידו כלום!

מעטה אבות סימז

אם בהקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג) - פרש"י שתהיו עמלים בתורה עכ"ל

The custom in the *Tchebiner Yeshivah* in *Yerushalayim* is that when a student becomes engaged, at least one of the hanhala members attends the simcha of the student. This task was rotated among the Rebbeim, for while some of the simchos were local, others were farther away from Yerushalavim, making attendance time-consuming and strenuous.

At the engagement of one of their bochurim, the designated Rebbi in the rotation that week was the veshivah's Mashgiach. **R' Binyamin Rimer** shlita. This engagement party was taking place in the south of *Eretz Yisroel*, a four-hour trip each way, meaning an "all-nighter" on his end. For what? For a vort? R' Binyamin pleaded with his father, R' Mordechai Rimer zt?". the Rosh Yeshivah, to make an exception and waive the rule, since this would thoroughly ruin the next day's learning and the learning of all his students. But his father wasn't swayed. "This is the yeshivah's rule, and it must be followed through."

Without any further questioning, R' Binyamin headed out on the long journey. It was a grueling drive and when he eventually arrived at the hall, he saw that it was crowded with participants, guests coming in and out every second. Other than the chosson himself, not a single person recognized him, causing him to think that his trip was a waste of time. Once he made his way inside, however, the *chosson* saw him and brought him to the head table, serving him majestically.

After a short while, the *Mashgiach* was asked to say several words in honor of the *simcha*. With his distinct and unique speaking talent, R' Binyamin delivered a powerful speech. He said a wonderful dvar Torah and then, just as many prominent speakers close their speech, R' Binyamin too, finished by praising the *chosson*, extoling him, how cherished he is in the *Tchebin Yeshivah*, how all his friends adore him, and how he succeeds in his learning. With that, he concluded his speech.

Three years later, R' Binyamin was walking down the street and saw that same *chosson*, now a prominent *yungerman*. walking toward him with seforim in his hands. He had the appearance of a chashuva ben Torah, no longer a yeshivah bachur but an *avreich* who took his learning seriously. This surprised R' Binyamin, for what he remembered of the boy, he had expected this *chosson* to have gone to work the day after *sheva berachos*. Not stay in learning. As a *bachur*, he hadn't really utilized his time well, showing little interest in learning, and he figured that he likely wouldn't continue in *yeshivah* after his marriage.

When the *avreich* approached, they greeted each other amicably, and R' Binyamin asked him where he was and what he was doing. "I'm a *maggid shiur* in a *cheder*, and I'm really thriving in my learning and teaching."

The *Mashgiach* questioned him as to how he pulled this off. "Was that the original plan when you got engaged?"

"No," the *yungerman* responded. "When I was in *shidduchim*, I anticipated that I would be getting a job after marriage."

"So, what changed?" asked the Mashgiach. He was so curious to know how this man's life changed so drastically.

"Do you recall when you attended my vort?" asked the yungerman. "Sure I do," responded the Mashgiach. "It was a vort that I'm not going to forget so fast. The eight-hour trip both ways kept me up the entire night."

"Well, I apologize for keeping you up that night. However, you should know that those heartwarming words you delivered by the vort greatly impacted me. After hearing those words, my temimos' dike father-in-law was in awe of me - his new son-in-law. After the *vort*, he approached his wife, my mother-in-law, and started telling her how lucky they were for getting such a 'superstar' son-in-law. They had such admiration for me that I simply had to live up to my new status.

"Right after the chasuna, I started to take my learning much more seriously. I began to focus properly and it allowed me to grow in *Torah* and *Yiras Shamayim* tremendously. I took pride in my 'name,' empowering me to live up to it."

R' Binyamin was in awe of the yungerman after hearing these words. The avreich shook his hand once again and said. 'That was the turning point in my life. Had *Rebbi* not delivered that speech, showering me with all that honor, I don't know where I would be today. Thanks to your warm words and positive reinforcement, I stand here with pride as a maggid shiur."

לכן הנגי מודיעם ... את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי ה' ... (ירמי' מו-כא) A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN Yirmiyahu HaNavi relays Hashem's declaration, "I shall of Hashem. This caused a tremendous Kiddush Hashem

that My name is Hashem!" Chazal explain that the reason for this is in order to rectify *Hashem's* glory in the eyes of the nations - for when Hashem takes vengeance against sinners, His glory is aggrandized. But why does it matter to the Almighty if the world knows His Name? Surely, Hashem has more important things to be concerned about than with every lowly mortal on earth knowing His Name.

The Maharal M'Prague, R' Yehudah Loew zt"l explains that historically any time Hashem executed judgment against the wicked, i.e. the Canaanites, Egyptians, Babylonians, etc., the world was awakened to the awesome might and power

teach them My power and My might, and they shall learn because the nations of the world suddenly learned to revere and fear the Almighty. In fact, there is no differentiation between unintentional and intentional sins when it comes to desecrating Hashem's Name because a name is the greatest revelation of a person's essence and by extension, Hashem as well. True Torah Jews know that Hashem is always present.

The feeling of knowing that *Hashem* is watching our every move keeps us in check. The gentiles do not have that feeling They think they can do whatever they please. Thus, publicizing Hashem's Name not only reveals aspects of Hashem's essence, but it also creates a tangible entity for the nations to respect and fear, further adding to the glorification of Hashem's Name.

והתודו את עונם (כו-מ) ואף אשר הלכו עמי בקרי (כו-מ) אף CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ אויביהם ... (מ-מא)

At first glance, the flow of these *posukim* seems incongruous. If *Klal Yisroel* admits and articulates a *viduy* of sorts, why does Hashem say, "I, too, will go with the concept of קרי coincidence and happenstance, and banish you to enemy territory?"

R' Shimon Schwab zt''l answers as follows. Seemingly, from the constant refrain of τ in the π in the output it would appear that one of, if not the main, cause of such harsh retribution, is Klal Yisroel having the attitude of קרי - coincidence. Therefore, when they do feel remorseful, the regret should be focused on correcting that attitude.

Yet, the *posuk* says, "התודו את עונם ואת עון אבתס". True, you will admit the sins, but it's only the יואר אלכו עמי בקרי". It is only as an afterthought that you mentioned the קרי aspect. It is practically missing the point. Thus, Hashem cannot forgive them just yet, until they learn their lesson fully.

He then quotes from **R' Shamshon Raphael Hirsch** zt"¹ who says as follows. If a yid goes around his daily routine and only haphazardly does mitzvos if they happen to come his way, then Hashem will do the same. As it says, "ה' Hashem is like the shade or shadow, mirroring our attitude. So then, when He is $\alpha v \alpha r$ the rest of the world, He will also help us - but it's not His main focus.

Woe to such a situation. *Klal Yisroel* can and is expected to live on a higher spiritual plane. As the earlier *posuk* states. אפנה מכל עסקי לשלם שכרכם: "I, Hashem, will turn to you." And as Rashi explains: "אפנה מכל עסקי לשלם - "I will stop all the mvriad things I am busy with to repay you, my dear children."

May we be zoche to live with the concept of "שוותי ה' ... תמיד", thereby promoting the ideal relationship with Hashem, thereby meriting His promise of, "ואולד אתכם קוממיות".

משל למה הדבר דומה יהתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלקים ... (כו-יב)

משל: An ordinary-looking fellow was known to be very scrupulous in *shemiras einayim*, guarding his eyes. His friends were always astounded by his pious traits despite being a regular and normal individual. "Do you perhaps have no yetzer hara?" they would ask him.

One day he revealed something astounding: "As a young *bachur*, I controlled my eyes in an exceptional manner. At that point, I hadn't had such a *yetzer hara*, and so it was relatively 'easy' for me. One year on *Purim*, under the influence of alcohol, a friend approached me, shaking me like a *lulav*. He asked me for a *beracha*. 'You're the *tzaddik* of the *veshivah*,' he told me. 'I want a *beracha* from you!'"

every time I am put to the test, I remind myself, 'I'm the use them to grow to spiritual elevation

וכי ימוך אחיך וממה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך ... (כה-לה)

÷

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BETTER JEW BY R'YEHOSHUA GOLD

When one observes a fellow Jew struggling, there is a moral and religious obligation to offer support. Rashi quotes the Sifra, emphasizing that the responsibility to help arises not only after someone has fallen completely, but even as they begin to stumble, urging us to step in before they reach rock bottom. This is compared to a donkey struggling under a heavy load; if supported in time, one person can prevent it from falling, but once it collapses, lifting it becomes significantly more difficult. The obvious question is, why would someone wait? Would a friend really stand by and watch as his friend struggled?

Seemingly, the decline referenced here, whether monetary, spiritual, or well-being, is not a very noticeable one. Human nature often leads people to get involved in situations that are urgent and visible. But inquiring about a subtle shift in an adolescent's commitment to Yiddishkeit, or a little more stress in a workmate's eyes, doesn't come with fanfare or pomp. My Mashgiach in Yeshivah would often quote his father-in-law, **R' Mordechai Schwab** zt" saying, "Big people do little things and little people do big things." Growth works in stages. While there are certainly "Aha" moments in one's life, ultimately it is sustained self-development and *shteiging* as a slower, more systematic process which does not require a commotion or a buzz. A bochur once returned home from the Philadelphia Yeshivah to find a worker redoing the floors. In passing conversation, he mentioned where he had come from and the worker asked if he knew his good friend Shmuel Kamenetzky. Intrigued, the bochur asked how had they met. The worker related, that the yeshivah had redone its floors during the last bein hazmanim, and due to time constraints, he had worked until late into the night with almost no breaks during the day to get the job done. R' Shmuel Kamenetzky shlita would spend time talking and continuously thanking him for the hard work he was putting in, and now, he concluded, we are friends! No publicity. Just simple greatness. Because the deed not be great to attain greatness.

tzaddik of the *veshivah*, it's not befitting for me not to guard my eves!" Although that drunk *bachur* probably remembered nothing of our conversation the very next day, his inspiration stayed with me all this time, reminding me of who I am and preventing me from any pitfalls!"

נמשל: Hashem tells us, if we do what's right, "I will go amongst you." The great baal mussar, R' Yisroel Salanter *zt*"*l*, explains, that once man was created, the powers of the world were put in his hands. When man does good, good spirits are created and tremendous blessings are showered upon him [and the world]. The same is true when bad deeds are espoused. Therefore, when a Jew sets course in the right direction, Hashem "goes amongst him," showering him with the wherewithal to reach even greater heights. We need to be "Those positive words penetrated my heart. From then on, aware of the subtle messages *Hashem* constantly sends and